

The Machine

art | press

Ιούλιος 2015 - Τμή 4.00€

ΚΑΡΥΦΥΛΛΙΑ ΚΑΡΑΜΠΕΤΗ
DANID LYNCH
ZENOS FRUDAKIS
YOEL SOTO
ΛΕΝΑ ΔΡΟΣΑΚΗ
ANGELIKA DUSK
ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΣΚΕΠΕΤΖΗ
ΣΠΥΡΟΣ ΚΟΝΤΑΚΗΣ
DON'T PANIC PUPPET THEATER
THE BLUE SQUARE

02

9 772408 068002

Συνέντευξη: Νικόλαος Τσάνογλου

Σπύρος Κοντάκης

Ο Σπύρος Κοντάκης γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Από μικρή ηλικία είχε δύο μεγάλες αγάπες, τη μουσική και τις μακέτες. Προσανατολιζόταν για σερβουσιηγός αλλά τελικά στην ηλικία των δεκαοκτώ χρόνων ήταν πλέον επαγγελματίας κιθαρίστας, έτσι στα είκοσι του μετακομίζει στην Αγγλία για να κυνηγήσει το όνειρό του στη μουσική. Μέσα στα τέσσερα χρόνια διαμονής του στο Λονδίνο είχε πολλές συμμετοχές σε βρετανικά συγκροτήματα και μιούζικαλ. Με την επιστροφή του στην Ελλάδα συμμετέχει παίζοντας κιθάρα σε πολλές διακογραφικές δουλειές. Σχεδόν μια δεκαετία αργότερα συνειδητοποιεί ότι η μουσική έχει πάψει να τον γεμίζει, και έτσι αποφασίζει να ασχοληθεί με τη δεύτερη αγάπη του, τις κατασκευές και τις μακέτες. Σε σύντομο χρονικό διάστημα κατασκευάζει τα πρώτα του φωτιστικά και μαζί με τους πίνακες ζωγραφικής του στήνει την πρώτη του έκθεση στην Αθήνα. Στη συνέχεια, έχοντας αυξήσει τις κατασκευές του, κάνει έκθεση στο Παρίσι και δέχεται πολύ καλές κριτικές. Η μία έκθεση φέρνει την άλλη, αποκτά το κοινό του και πλέον είναι, άρα, ένας από τους επιτυχημένους Έλληνες σχεδιαστές της εποχής μας.

Τα πρώτα χρόνια που ζούσα στην Αγγλία πέρασα δύσκολα... προσπαθούσα να τα βγάλω πέρα μόνος μου, κάνοντας ταυτόχρονα πολλά πράγματα στη μουσική. Κάτι σαν... one man show! Πάντα, ακόμα και σήμερα, παίρνω πολλά προσωπικά ρίσκα. Αυτή την περίοδο ετοιμάζω με νέα σειρά accessories που έχουν να κάνουν με αντικείμενα σπιτιού, όπως υφάσματα επιπλων, πετσέτες, σεντόνια κ.ά. κρατώντας -σε συνεργασία με γαλλικούς οικους- την υψηλότερη δυνατή ποιότητα. Φιλοδοξώ τα προϊόντα μου να χαρακτηρίζονται από το καλύτερο υλικό, σε περιορισμένο αριθμό συλλεκτικών κομμάτιων. Η έμπνευση των σχεδίων μου έρχεται ξαφνικά και ακόμα και αν θεωρούνται, κατά μία έννοια, ανασφάλεια (!) θέλω να τα κρατάω έτσι. Δεν ψύχνω να βρω το τέλει. Όπως μου λένε και στο εξωτερικό είναι "oui et balance". Ακόμα και αν κάτι, σε πρώτη ανάγνωση, θεωρείται λάθος, μου αρπάζει να το συνεχίσει! Δεν προσπαθώ να αποδομήσω το υλικό, ούτε να ανταγωνιστώ τους σχεδιαστές του εξωτερικού, να κάνω την καρτέλα πιο ελαφριά για παράδειγμα. Με ενδιαφέρει πιο πολύ η αισθητική, η μεριάδα, που παραπέμπουν στη μνήμη! Θέλω ό,τι δημιουργώ να αποπνέει σεβασμό και να δημιουργεί μια καθημερινή αίσθηση επικοινωνίας με τον χρήστη του κάθε αντικείμενου. Αυτό που έχει σημασία για εμένα είναι να είμαι συνεπής σε αυτό που έχω στο μυαλό μου, με οποιοδήποτε κόστος. Ακόμα και αν αποτύχεις πρέπει να το αγαπάς.